

Пірнач

Ярош Вікторія

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Малиновий сон

Яринка прокинулася, але ще кілька хвилин лежала із заплющеними очима: сподівалася затримати сьогоднішній сон і нарешті додивитися його до кінця. Бо сьогодні він їй знову наснився. Той самий сон. Вона вже його навіть назвала — «Сон із ароматом малинової жуйки».

Він завжди починався й закінчувався так само, але неначе знімали його з різних камер. Сон ніби й страшний, але водночас кумедний. Напевно, тому, що чудовисько там було незвичне — воно увесь час жувало малинову гумку. Точніше, одне з чудовиськ, бо уві сні їх було двоє: перше — велике, жовтогаряче і безперервно ремигало. Як корова. І друге — маленьке, писок якого Яринка так і не побачила... Кумедним було саме жовтогаряче чудовисько зі своєю малиною жуйкою.

Те, що жуйка малинова, дівчинка не сумнівалася. Вона виразно чула цей різкий, штучний, надсолодкий малиновий запах. Знаєте, бувають сні чорно-білі, бувають кольорові, а цей сон був із запахом...

Сюжет сну простий: Яринка і двоє хлопців тікають у лісі від жовтогарячого чудовиська. Другого чудовиська вони не бачать, але знають, що воно теж за ними женеться. (Де взяли чудовиська і чому від них треба тікати — невідомо.)

Яринка намагається бігти, але ноги якісь ватяні й зовсім не хочуть слухатися. З неймовірними зусиллями їй дається кожен повільний крок. Неначе муха в меду. Зате чудовисько жвавенько стрибає поміж дерев, мов молоде оленятко, і вже ось-ось їх наздожене.

Малиновий запах усе ближче — і нарешті, після кількох маневрів, жовтогарячій почварі вдається затиснути друзів на невеличкій галявині між скелями. Відступати нема куди — позаду крутий обрив. Діти збилися в купку й перелякано чекають, що з

ними буде...

Чудовисько підходить на відстань кількох метрів, переможно регоче, задоволено потираючи маленькими куцими лапками, а тоді починає повільно відкривати рота. Яринка бачить чорні, вочевидь ніколи не чищені зуби і відчуває різкий сморід, що навіть перебиває запах малинової жуйки. Рот, точніше, пащека чудовиська розтягується у справжню печеру, куди гуртом можуть поміститися ще десятеро таких груп, як Яринка з друзями...

Коли дівчинці вперше наснився цей сон, то саме в цьому місці — уві сні — вона міцно заплющила очі, щоб не бачити, як її почнуть хрумати. І дуже-дуже злякалася.

Але чудовисько, замість того щоб почати трапезу, несподівано виймає з рота жуйку, розминає її передніми лапами, знову кладе до рота й починає демонстративно видувати величезну кулю. Гумка, хоч із малиновим ароматом, чомусь прозоро-жовто-зелена.

Страхопуд аж заплющує очі від задоволення. Напевно, це те, що йому найбільше подобається робити в житті. Булька збільшується, збільшується, збільшується... Коли стає такого ж розміру, як його величезна голова, жовтогарячий кулькодув тріумфально розплющує одне око, щоб оцінити, яке враження цей надувальний номер справляє на публіку. Публіка дивиться на все це широко розплющеними очима та із роззявленими ротами.

Очевидно, саме на такий ефект чудовисько й розраховує, бо задоволено заплющує око, продовжучи хизуватися своєю майстерністю... А потім, у самій кульмінації тріумфу, кулька несподівано лускає!

Шматки гумки зі смачним чавканням умить обліплюють жовтогарячу пику почвари. Чудовисько ніяковіє, червоніє (тобто стає червоно-гарячим) і розгублено та навіть перелякано кліпає очима...

Яринці в цьому місці щоразу стає смішно й навіть трішечки його шкода — такий жалюгідний вигляд має страхопуд. І саме в цей момент вона й припиняє його боятися.

Чудовисько опускає очі від сорому та усвідомлення свого фіаско й починає нервово віддирати із себе шматки гумки. А та неначе зрослася з тілом і ніяк не хоче обдиратися — надто з величезного носа, схожого на довжелезну товсту прищаву бараболю.

Жуйка немов дражниться — ану, впіймай мене! Страхопуд незграбно розмахує лапами, але булька, мов жива, вміло ухиляється. Дивитися на це кумедно, особливо вперше, коли не знаєш, чим закінчиться.

Яринка з друзями починають сміятися — спочатку тихенько, потім усе голосніше й голосніше. Чудовисько геть розгублюється і стає ще незграбнішим, а від того ще кумеднішим.

Діти регочуть дужче, кумедна почвара ніяковіє все більше, але несподівано сміх обривається. Бо на галявині з'являється друге чудовисько, зовсім не таке смішне, як перше. Яринка не бачить його писка, але знає, що воно — зле.

Жовтогарячий страхопуд перестає обдирати із себе жуйку й шанобливо схиляється, відступаючи вбік. Яринка розуміє, що велике чудовисько боїться малого. Дуже боїться.

Мале чудовисько підходить до дітей, але Яринка чомусь дивиться не на його пику, а на лапи — брудні й зарослі. Щойно чудовисько наближається до них, один із її друзів раптово падає.

Хлопець лежить на землі й не рухається. Бридкі, нечисті лапи переступають через нього і підходять до неї, до Яринки. Дивно, але їй чомусь зовсім не страшно. Коли чудовисько вже на відстані витягнутої лапи, несподівано позад нього з'являється світло — і ось на цьому місці Яринка завжди прокидається.

Нібито звичайний собі сон. Але те, що він снівся не вперше і завжди починався та закінчувався однаково, дівчинку бентежило:

«Що трапилося з тим хлопчиком? Що це за світло? Чому, врешті-решт, я ніяк не можу дізнатися, чим усе закінчилося?!».

Коли малиновий сон наснився дівчинці востаннє (не беручи до уваги сьогоднішній сеанс), Яринка розповіла про нього мамі й запитала, що він може означати.

— Більшість снів важко розтлумачити... — знизала та плечима.
— Є ті, які посилає Бог, щоб нас про щось попередити... Є ті, які шле чорна сила — залякати, заплутати... Є сни, які здійснюються, а є просто нічна забавка.

— А сонники — вони пояснюють сни?

— Ні! — мама аж засміялася. — Сонники придумали люди. Хоч іноді пояснення збігаються, але здебільшого це вигадки.

— А як дізнатися, що означає цей сон і навіщо мені сниться?

— Ну... — замислилася мама, — навіть не знаю... Можливо, наступного разу буде продовження.

...

Далі — у повній книжці «Пірнач».
nashaknyga.com.ua